

Kapasitet ved storulykker, samarbeid med industriens beredskap

Foredragsholder:

Paul Inge Paulsen, 330 skvadronen

Resymé av foredrag

330 Skvadron består av 5 avdelinger (Banak, Bodø, Ørland, Sola og Rygge) samt et detasjement på Florø. Hver avdeling har ett Sea King redningshelikopter på beredskap. Besetningene har 15 min beredskap (det skal maksimalt ta 15 min fra utkalling til vi er i luften). Gjennomsnittlig reaksjonstid er rundt 12 min. Vi har 12 Sea King redningshelikoptre, ca 23 flybesetninger og ca 55 teknikere til rådighet.

Våre oppgaver er i hovedsak:

- Beredskap 24/7 for søk og rednings-/ambulans oppdrag
- Katastrofehjelp
- Transport av brannfolk ifm brann på båt/installasjoner
- Oppdrag ifm Forsvarets Spesialkommando

Årlig utføres ca 1400 oppdrag av 330 skvadron. Beredskapen var på 98,3 % i 2013 noe som er meget høyt.

330 Skvadron er underlagt tre forskjellige departement.

Justis og beredskapsdepartementet har ansvar for administrativ samordning av land-, sjø- og flyredningstjeneste. Dette utføres operativt gjennom:

- Hovedredningssentralene
- Lokale redningssentraler, inkludert Svalbard

Justis og beredskapsdepartementet har budsjettsansvar for tjenesten.

Kravet til Redningstjenesten er at ethvert punkt på kysten/fastlands Norge skal kunne nås innen 1,5 time er ganske godt dekket. Det største avviket finnes vest for Tromsø. Nordområdene har også mye færre offentlige redningshelikopter ressurser enn hva som er tilfelle i syd Norge. Får en base i syd tekniske problemer dekkes ansvarsområdet raskt opp av en nærliggende base. I nord derimot, får et av helikoptrene på basen i Banak eller i Bodø tekniske problemer eller sykdom så finnes det kun et offentlig dedikert redningshelikopter fra Brønnøysund til Svalbard. 330 skv har signalisert at det på sikt bør opprettes en ny base i Tromsø for at denne skal dekke området rundt og vest for Tromsø. En slik base vil også styrke redningshelikopter kapasiteten i nord betraktelig. Tromsø er viktig for å kunne bemanne helikoptret med anestesileger, samt at vi unngår tilbakeflyging over lange distanser etter at oppdrag er utført og pasient er levert til sykehus (Tromsø-UNN). Skvadronen samarbeider godt med ansatte i industriens beredskapshelikoptre, vi har jevnlig redningsmenn, mediser etc på hospitering/kurs mm. Det samme gjelder til en viss grad ansatte på sysselmannens helikoptre på Svalbard.

Når det gjelder Nordområdene så er dessverre ressurstilgangen på redningshelikoptre og transporthelikoptre mye mindre enn hva som er tilfelle i syd.

Et tenkt tilfelle (beste fall med ressurser):

Hvis vi tar utgangspunkt i Hammerfest så finnes det to stk Super Puma på beredskap for industrien i dag, i tillegg vil det kunne være en Sea King og en Lynx der ila av en time, etter tre til fire timer vil nok en Sea King (Bodø) og et SAR helikopter fra Brønnøysund ankomme. Etter 5-6 snakker vi om helikopter fra Ørland og Svalbard. Sett i forhold til hva som finnes rundt Nordsjøen så er det begrenset med ressurser.

Fremtiden med AW101 vil øke kapasiteten til den offentlige redningstjenesten betraktelig. Rekkevidden vil øke (fra dagens 450 NM til 700NM), flyhastigheten vil øke (fra dagens 100/120 til 135/150) og antall reddede vi kan ta med vil øke (fra dagens 20 til 30+). Disse helikoptrene vil bli innfaset fra rundt 2017 og de starter med basen på Sola. Ferdig innfasing er planlagt til 2020+.

Reservekapasiteten vil ikke bli løst før det kommer en ny base i nord.